RÅDETS BESLUTNING

af 15. juni 1988

om størrelserne for den afgift, der i henhold til direktiv 85/73/EØF skal opkræves for sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød

(88/408/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 85/73/EØF af 29. januar 1985 om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød (1), særlig artikel 2, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Direktiv 85/73/EØF foreskriver harmoniserede regler for finansiering af den sundhedsmæssige undersøgelse og kontrol, der er indført med fællesskabsretten; dette direktiv bestemmer navnlig, at der skal opkræves en afgift til dækning af udgifterne til denne undersøgelse og kontrol; der må på fællesskabsplan fastsættes faste beløb for disse afgifter;

med forbehold af artikel 1, stk. 1, andet led, og artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 85/73/EØF bør der imidlertid i en første fase kun ske en fastsættelse af beløbene for de afgifter, der skal opkræves for kød af de dyr, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i ovennævnte direktiv, og som slagtes på Fællesskabets område, idet artikel 23 og 26 i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinær-politimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande (2), senest ændret ved direktiv 87/64/EØF (3), ifølge hvilke omkostningerne skal afholdes af de interesserede, fortsat gælder for import fra tredjelande;

i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 85/358/EØF af 16. juli 1985 om supplering af direktiv 81/602/EØF om forbud mod visse stoffer med hormonal virkning og mod stoffer med thyreostatisk virkning (4), skal der ved fastsættelsen af afgiften også tages hensyn til udgifterne i forbindelse med den i nævnte bestemmelse omhandlede kontrol;

i Rådets direktiv 86/469/EØF af 16. september 1986 om undersøgelse af dyr og fersk kød for restkoncentrationer (5) bestemmes det, at der skal føres kontrol med henblik herpå; ved fastsættelse af afgiftsbeløbet skal der ligeledes tages hensyn til udgifterne til denne kontrol;

det er ikke udelukket, at slagtning, opskæring og oplagring finder sted i forskellige virksomheder; i så fald foretages alle former for sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol i medfør af direktiv 64/433/EØF (6), 71/118/EØF (7), 85/358/EØF og 86/469/EØF, som afgiften skal omfatte, derfor ikke i slagteriet; det er vigtigt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, første afsnit, i direktiv 85/73/EØF, at fastsætte regler for disse undtagelsestilfælde ved at beregne afgiftens størrelse i forhold til de forskellige former for sundhedsmæssig kontrol og undersøgelse, der skal udføres;

det er vigtigt at fastsætte som princip, at afgiften påhviler den person, for hvem slagtningen, opskæringen eller oplagringen udføres; hele afgiften skal derfor som hovedregel opkræves i slagteriet; der skal dog fastsættes regler for undtagelsestilfælde på baggrund af ovennævnte princip;

det er vigtigt at fastsætte den kurs, der skal anvendes ved omregning af beløbet udtrykt i ECU til national valuta, samt at åbne mulighed for en eventuel forhøjelse af dette beløb –

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes den afgift, som medlemsstaterne i henhold til direktiv 64/433/EØF, 71/118/EØF og 85/358/EØF samt artikel 3 og 7 i direktiv 86/469/EØF skal opkræve for den sundhedsmæssige undersøgelse og kontrol af fersk kød, samt de nærmere bestemmelser og principper for anvendelse af direktiv 85/73/EØF.

Artikel 2

1. Den afgift, der er omhandlet i artikel 1, fastsættes til følgende faste gennemsnitsniveau:

a) *oksekød:*

— voksent kvæg: 4,5 ECU/dyr

— ungkvæg: 2,5 ECU/dyr

(1) EFT nr. L 32 af 5. 2. 1985, s. 14.
(2) EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.
(3) EFT nr. L 34 af 5. 2. 1987, s. 52.
(4) EFT nr. L 191 af 23. 7. 1985, s. 46.
(5) EFT nr. L 275 af 26. 9. 1986, s. 36.
(6) EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64.
(7) EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23.

b) *hovdyr/enhovede dyr:*
4,4 ECU/dyr

c) *svin:*
1,30 ECU/dyr

d) *fåre- og gedekød: slagtekroppe* af en vægt på:
i) under 12 kg: 0,175 ECU/dyr
ii) 12 til 18 kg: 0,35 ECU/dyr
iii) over 18 kg: 0,5 ECU/dyr.

2. Indtil den fornyede gennemgang i henhold til artikel 10 har fundet sted, kan de medlemsstater, hvor lønomkostninger, virksomhedernes struktur og forholdet mellem dyrlæger og kontrollanter afviger fra det fællesskabsgennemsnit, der er anvendt ved beregningen af de faste beløb i stk. 1, fravige disse i opadgående eller nedadgående retning svarende til de faktiske omkostninger ved undersøgelsen.

Ved brug af undtagelserne i første afsnit, baserer medlemsstaterne sig på de principper, der er anført i bilaget.

I intet tilfælde kan anvendelsen af de i første afsnit fastsatte undtagelser føre til nedsættelser på mere end 55 % for perioden indtil den 31. december 1992 og fra den 1. januar 1993 på mere end 50 % af de i stk. 1 anførte gennemsnitsniveauer.

3. Indtil den fornyede gennemgang af de regler for undersøgelse, der er foreskrevet i direktiv 71/118/EØF, har fundet sted og senest indtil den 31. december 1992, fastsættes det minimumsbeløb, der skal opkræves for undersøgelse af fersk fjerkrækød, til et fast beløb på følgende niveauer:

— for slagtekyllinger og slagtehøns, andet ungfjerkræ til opfedning af en vægt på under 2 kg samt udsætterhøner: 0,01 ECU/dyr

— andet ungfjerkræ til opfedning af en slagtet vægt på over 2 kg: 0,02 ECU/dyr

— andet voksent, større fjerkræ på over 5 kg: 0,04 ECU/dyr.

Bestemmelserne i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

4. Indtil den 31. december 1992 vil den del af afgiftsbeløbet, som afsættes til:

i) administrationsudgifter, være et fast beløb på 0,725 ECU/ton. Dette beløb kan fratrækkes, når virksomheden drives af den i artikel 6, stk. 1, omhandlede fysiske og juridiske person, og denne selv afholder administrationsudgifterne

ii) undersøgelse for restkoncentrationer, ikke kunne være lavere end 1,35 ECU/ton.

5. Indtil den 31. december 1992 kan medlemsstaterne på grundlag af de tal, der er fastsat i artikel 2, opkræve beløb, der er udtrykt i ECU/ton, idet de som omregningsgrundlag anvender den nationale gennemsnitsvægt af slagtekroppene på årsbasis.

Artikel 3

1. Den del af afgiften, der dækker kontrol og undersøgelse i forbindelse med den opskæring, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra B, i direktiv 64/433/EØF, og i artikel 3, stk. 1, litra B, underlitra b), i direktiv 71/118/EØF, fastsættes til et fast beløb på 3 ECU/ton med ben for kød, som skal udbenes, og som er bestemt til opskæring.

2. Det i stk. 1 anførte beløb lægges til de i artikel 2, stk. 1, omhandlede beløb.

3. Bestemmelserne i artikel 2, stk. 2 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

4. Hvis opskæringen udføres i den virksomhed, hvorfra kødet stammer, foretages en nedsættelse på op til 50 % af de i stk. 1 fastsatte beløb.

Artikel 4

Medlemsstaterne opkræver et beløb, som svarer til de faktiske omkostninger i forbindelse med kontrol og undersøgelse ved ind- og udlagring af kødet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra D, i direktiv 64/433/EØF og artikel 3, stk. 1, litra B, underlitra c), i direktiv 71/118/EØF.

Artikel 5

1. Det i artikel 2 omhandlede beløb træder i stedet for enhver anden sundhedsskat eller -afgift, som medlemsstaternes nationale, regionale eller kommunale myndigheder opkræver for den sundhedsmæssige undersøgelse og kontrol af fersk kød som omhandlet i artikel 1 og for udstedelse af certifikat. Indtil den 31. december 1991 kan medlemsstaterne dog opkræve udgifterne til registrering af slagterier, der er meddelt autorisation i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 64/433/EØF.

2. På Kommissionens anmodning, og hvis den situation, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, foreligger, skal medlemsstaterne kunne begrunde beregningsmåden, især med hensyn til lønomkostningerne.

Som led i kontrollen i henhold til artikel 9 i direktiv 64/433/EØF kan Kommissionen, navnlig ved kontrol af overholdelsen af kravene i kapitel V, VI og VII, ved stikprøver og uanmeldt efterprøve, om indrømmelsen af undtagelserne i artikel 2, stk. 2, i denne beslutning, skader den effektive anvendelse af de undersøgelsesregler, der er fastsat i nævnte direktiv.

Artikel 6

1. Afgiften påhviler den fysiske eller juridiske person, for hvem slagtningen, opskæringen eller oplagringen udføres.

2. Det samlede afgiftsbeløb inklusive de i artikel 2 og 3 nævnte beløb opkræves i princippet i slagteriet. Såfremt betingelserne i artikel 3, stk. 4, og i artikel 4 ikke er opfyldt, opkræves de i artikel 2 og 3 nævnte beløb dog alt efter omstændighederne i slagteriet, opskæringsvirksomheden og køle- eller frysehuset.

Artikel 7

Medlemsstaternes og virksomhedernes anvendelse — navnlig i forbindelse med den i artikel 2, stk. 2, omhandlede undtagelse — af de for denne beslutning fastlagte beregningsregler efterprøves ved den kontrol, der er omhandlet i artikel 9 i direktiv 64/433/EØF.

Artikel 8

Det minimumsbeløb pr. ton, der skal opkræves for kød, som indføres fra tredjelande, fastsættes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, efter indførelsen af fællesskabsundersøgelsen ved de grænseovergangssteder, som er omhandlet i artikel 27 i direktiv 72/462/EØF.

De i stk. 1 omhandlede afgørelser skal træffes inden den 1. oktober 1989.

Artikel 9

Kursen for omregning af de i dette direktiv i ECU fastsatte beløb til national valuta er den kurs, der offentliggøres hvert år i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på den første arbejdsdag i september.

Artikel 10

1. Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen hvert år foretage en fornyet gennemgang af den del af afgiften, der vedrører undersøgelse for restkoncentrationer, for at tage hensyn til den indvundne erfaring ved gennemførelsen af de planer, der er omhandlet i artikel 4 i direktiv 86/469/EØF.

2. Kommissionen forelægger inden den 1. april 1989 Rådet en rapport om eventuel uddelegering af visse opgaver til assisterende kontrollanter, der ikke er dyrlæger, om de opgaver, der overdrages, om de pågældendes kvalifikationer samt om det gennemsnitlige forhold, der skal være mellem dyrlæger og ikke-dyrlæger, for at sikre en tilfredsstillende kødkontrol.

Rådet træffer inden den 1. oktober 1989 med kvalificeret flertal afgørelse om de forslag, som Kommissionen forelægger på grundlag af denne rapport.

Rådet vedtager inden denne dato og efter samme fremgangsmåde nye regler for undersøgelse af slagtedyr og af fersk fjerkrækød.

3. For at tage hensyn til de indvundne erfaringer forelægger Kommissionen inden den 1. januar 1992 Rådet en rapport samt i givet fald passende forslag vedrørende udviklingen i udgifterne til sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol i Fællesskabet.

Rådet, der træffer afgørelse om disse forslag med kvalificeret flertal, fastsætter efter samme fremgangsmåde inden den 1. april 1992 niveauet for de afgiftsbeløb, der skal opkræves fra den 1. januar 1993.

Artikel 11

Medlemsstaterne iværksætter bestemmelserne i denne beslutning senest den 31. december 1990. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 12

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 15. juni 1988.

På Rådets vegne

I. KIECHLE

Formand

BILAG I

VARIATIONER I FORHOLD TIL EF-GENNEMSNITTET

1. **Nedsættelser**

Medlemsstaterne kan nedsætte det faste centralniveau for afgiften i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2:

a) generelt, såfremt der er særlig store forskelle i leveomkostninger og lønomkostninger

b) for en given virksomhed, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

— et dagligt minimumstal for slagtninger, som muliggør anvendelse af et hertil svarende kontrolpersonale efter forudgående planlægning

— antallet af slagtede dyr skal være så konstant, at kontrolpersonalet kan udnyttes rationelt ved tilsvarende planlægning af dyreleverancerne

— stram virksomhedsorganisation og planlægning samt hurtig udførelse af slagtningerne med optimal udnyttelse af kontrolpersonalet

— ingen ventetid eller andre uproduktive perioder for kontrolpersonalet

— slagtedyrene skal være så ensartede som muligt med hensyn til alder, størrelse, vægt og sundhedstilstand.

2. **Forhøjelser**

Medlemsstaterne kan til dækning af øgede omkostninger forhøje det faste centralniveau for afgiften, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2.

Forudsætningerne herfor kan f.eks. være følgende:

— øgede udgifter til kontrol som følge af, at slagtedyrene er uensartede med hensyn til alder, størrelse, vægt og sundhedstilstand

— øget ventetid og andre uproduktive perioder for kontrolpersonalet som følge af utilstrækkelig planlægning i virksomheden af dyreleverancerne eller på grund af tekniske mangler og svigt, f.eks. i ældre virksomheder

— hyppige forsinkelser ved gennemførelsen af slagtningerne, f.eks. som følge af utilstrækkeligt slagtepersonale og deraf følgende nedsat udnyttelse af kontrolpersonalet

— øgede omkostninger på grund af særlige transporttider

— øget tidsforbrug på grund af hyppigt vekslende slagtetider, som kontrolpersonalet ikke har nogen indflydelse på

— hyppige afbrydelser i slagtningsprogrammet som følge af påkrævede rengørings- og desinfektionsforanstaltninger

— gennemførelse af undersøgelser før og efter slagtningen efter anmodning fra den afgiftspligtige uden for de fastsatte undersøgelsestidspunkter.

Størrelsen af forhøjelsen af det faste centralniveau for afgiften afhænger af størrelsen af de omkostninger, der skal dækkes.